

РЕШЕНИЕ

№ 6331

гр. София, 26.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 08.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5307** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Т. Г. Д. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Б”, ет. 9, ап. 58, срещу Заповед № С-54 / 23. 03. 2012 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – М., потвърдена с Решение № РД 01- 181 / 04. 05. 2012 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град.

В жалбата се излагат съображения, за неправилно прилагане на материалния закон, тъй като имала нужда от пари за лекарства. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения акт.

Ответникът - Директора на Дирекция „Социално подпомагане” – М., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба-декларация, вх. № С-94 / 09. 03. 2012 г., жалбоподателката Д., е поискала отпускане на еднократна помощ за лечение и отпускане на пари за лекарства. В молбата изрично е отбелязала (т. IX – стр. 14), че не е прехвърляла недвижим имот срещу заплащане през последните 5 години.

По така подадената молба-декларация, е изготвен социален доклад, с който е предложено да се откаже отпускането на еднократна помощ, тъй като по направена

справка от Службата по вписванията, се установило, че Д. е извършила продажби на поземлени имоти през 2011 г.

Със заповед № С-54 / 23. 03. 2012 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – М., е отказано отпускането на еднократна помощ, на основание чл. 16 от ППЗСП.

Заповедта е обжалвана пред директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С. – град, който с Решение № РД 01- 181 / 04. 05. 2012 г., е отхвърлил подадената жалба. Решението е връчено на 18. 05. 2012 г.

С жалба вх. № 94 ТТ/11 от 28. 05. 2012 г., е оспорена заповедта и по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената в настоящото производство заповед е издадена от компетентен орган – директора на ДСП – М., който съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗСП е оправомощеният от закона орган да разгледа и реши искането за отпускане на социална помощ и съответно да откаже, ако не са налице законовите условия.

Съгласно чл. 16, ал. 1 от ППЗСП, за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно.

Изискването на закона за отпускането на еднократна помощ, е да са налице здравни, образователни, комунално –битови или други жизненоважни потребности, които следва да са възникнали инцидентно и да няма друг начин за тяхното задоволяване.

Видно от подадената от Д. молба, същата е посочила като основание на искането си за лечение, което обаче не сочи за инцидентно възникнала потребност. Въпреки това от страна на служителите в ДСП-М., е изготвен социален доклад, при което не е установена инцидентно възникнала потребност за задоволяване у молителя. Същата следва да е възникнала в резултат на непредвидени обстоятелства и да сочи за отклонение от обичайните изисквания на индивида, каквото обаче не е установено по време на социалния доклад, а и не се твърди в хода на съдебното производство от страна на жалбоподателката. Действително същата е приложила към молбата си множество касови бележки и фактури за закупуване на лекарства, но същите не сочат инцидентно възникнала потребност. Видно от приложените експертни решения на ТЕЛК, както жалбоподателката, така и съпругът ѝ, са лица с трайно намалена работоспособност, но в същото време няма изменение в така определения процент на неработоспособност. Видно от посоченото в социалния доклад, жалбоподателката и съпругът ѝ са подпомагани с месечни добавки по чл. чл. 25, 26, 29 (лекарствени продукти) и 30 от ППЗИХУ, което отново сочи липсата на инцидентно възникнала необходимост, каквото е условието за отпускане на помощта.

В същото време предпоставка за отпускането на социална помощ, включително и еднократна такава, е лицето да не разполага с друг доход или начин за задоволяване на жизнените си потребности. В чл. 10 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане са предвидени няколко допълнителни отрицателни предпоставки, които не трябва да са налице, за да получи лицето съответната социална помощ, тъй като закона предполага, че ако някоя от същите е налице, лицето

разполага с достатъчно средства да поеме сам задоволяването на основните си жизнени нужди.

Като изрична предпоставка за получаване социална помощ, в чл. 10, ал. 1, т. 6 от ППЗСП, е залегнало условието - лицата да не са прехвърляли жилищен, вилен, селскостопански или горски имот и/или идеални части от тях срещу заплащане през последните 5 години.

Видно от представената справка от Службата по вписванията – Г. О. (стр. 46), жалбоподателката Д., е прехвърлила чрез продажба поземлени имот в [населено място] с размери 2400 дка и 4800 дка на 30. 09. 2011 г., т.е. по малко от половин година преди подаване на молбата за еднократна помощ, поради което не отговоря и на изискванията на чл. 10, ал. 1, т. 6 от ППЗСП.

Съдът счита за неоснователни изложените от жалбоподателката доводи, че се касаело за поземлени имоти, които не й донесли много пари, тъй като изричното изискване на закона е лицето да не е извършвало дарение или продажба на недвижими имоти в последните 5 години, като няма разграничение на мотивите или предпоставките за това. След като безспорно са доказани продажбите, доколкото този факт не се оспорва, жалбоподателката не отговаря на императивните изисквания на закона за отпускане на еднократна помощ.

Като е прикрила този факт и не е декларирала обстоятелството, че е прехвърляла недвижими имот срещу заплащане, през последните 5 години, жалбоподателката не отговоря на изискванията на закона, поради което правилно е отказано отпускането й. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Т. Г. Д. от [населено място], срещу Заповед № С-54 / 23. 03. 2012 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – М., потвърдена с Решение № РД 01- 181 / 04. 05. 2012 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане С.-град.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: